

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, judecător – R. Pascari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță

DECIZIE

06 decembrie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Popa Valentina, prin intermediul avocatului Prutean Lilian, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care a fost restituit apelul declarat de Popa Valentina și respinsă cererea de repunere în termen a apelului, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ploșnița Emanoil către Popa Paulian și Popa Valentina cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 27.05.2016, Ploșnița Emanoil s-a adresat cu cerere de chemare către Popa Paulian și Popa Valentina, prin care a solicitat încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 08 august 2016, acțiunea a fost admisă integral.

La 05.06.2017, Popa Valentina, prin intermediul avocatului Prutean Lilian, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea apelului în termenul legal de declarare, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului declarat de Popa Valentina împotriva hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 08 august 2016, cu restituirea acestuia.

La 06.11.2017, Popa Valentina, prin intermediul avocatului Prutean Lilian, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii enunțate, cu admiterea cererii de repunere în termen a apelului declarat.

În motivarea recursului a indicat că a aflat despre pronunțarea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 08 august 2016, abia la 17-18 mai 2017,

deoarece începând cu 20.08.2016 până la 07.05.2017 a fost plecată peste hotarele țării.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Popa Valentina, prin intermediul avocatului Prutean Lilian, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a restituit cererea de apel a Valentinei Popa, având în vedere faptul că aceasta nu a depus cererea de apel în termenul legal de atac, iar motivele de repunere în termen sunt neîntemeiate, or, după cum a fost stabilit, apelanta cunoștea cu certitudine despre o eventuală hotărâre judecătorească, fiind prezentă la penultima ședință de judecată din 07.07.2016, în care s-a dispus amânarea examinării cauzei pentru data de 08.08.2016 – dată care s-a finalizat în prezenta cauză cu pronunțarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept citate, Colegiul conchide că recurenta nu a demonstrat prin înscrieri probatoare imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen, iar invocarea de către recurentă a faptului că, avocatul acesteia a fost împuternicită să se prezinte în ședințele de judecată, însă nu s-a prezentat și că ea nu a fost la curent despre faptul că aceasta unipersonal a reziliat contractul de asistență juridică, astfel, fiind în imposibilitate de a depune apelul în termen, Colegiul o apreciază critic.

În acest sens, Colegiul reține că instanța de apel corect a apreciat că în conformitate cu art. 75 alin. 4) CPC, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Mai mult, după cum atestă materialele speței, f. d. 58-59, contractul de asistență juridică a fost reziliat, la 05.08.2017, din considerentul că apelanta-recurentă nu și-a executat obligația de plată asumată, fapt care prezumă lipsa de interes a acesteia de a se folosi cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale, în

acest sens fiind lipsite de temei și argumentele recurente, precum că nu a reușit să achite suma pentru serviciile de asistență juridică, deoarece se afla peste hotarele țării, mai ales în situația în care potrivit înscrisurilor și după cum afirmă și ea, a intrat în țară la 05.08.2016 și a ieșit peste hotarele țării la 20.08.2016, adică având timp la dispoziție de a se interesa de soarta dosarului și de a întreprinde acțiunile de rigoare în vederea protejării drepturilor și intereselor sale.

Astfel, prevederile art. 56 alin. (3) CPC impune părților obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale, în așa fel, apelanta-recurentă urma să declare cererea de apel în termenul stabilit de legislație, însă cu toate acestea cererea de apel a fost declarată abia la data de 05.06.2017, fără a prezenta o dovadă întemeiată a imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

Față de cele arătate, Colegiul reține că, termenul de apel este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea lui atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac. În așa fel, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CEDO, pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. Curtea a admis că le revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat. Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

În acest context, argumentele invocate de către Popa Valentina nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, Colegiul constatând netemeinicia motivelor invocate de către recurentă în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de către Popa Valentina, prin intermediul avocatului Prutean Lilian.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ploșnița Emanoil către Popa Paulian și Popa Valentina cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas